

kan gaae paa Sagt efter, og hvorfor skal saa ulovlig Sagt paa den ikke være underkastet en Slags Præmie ligesaa vel som ulovlig Sagt paa de øvrige opregnede Dyr? Deels høre Bruushøns til de Fugle, der hovedsagelig kun leve af Larver og Insecter, og som derved gjøre en god Virkning i de Egne, hvor de findes.

Hvad Forslaget til § 2 angaaer, som det ærede 12te kongevalgte Medlem ogsaa omtalte og tilstrækkeligt motiverede, da ere vi ligeledes begge ganske enige, og jeg vil derfor blot omtale en Ting, som jeg troer, at det ærede Medlem oversprang, da han talte om vort Forslag om, at Fredningstiden for Raabuffene ikke skal være ind i Juli Maaned, og det er, at, dersom Juli ogsaa skal være Fredningstid for dem, saa ville Jægerne og de, der have Dyrehaver og en Dyrestand, derved hindres i at udøve en Sagt, der nu er meget almindelig, nemlig at skyde Raabuffe paa Bladet. Paa den Tid, da dette skeer, er jo endnu ikke den fulde Brumstid indtraadt. Jeg kan derhos ganske samstemme med det ærede 12te kongevalgte Medlem i, at en ved Lov bestemt Fredningstid for Dyrene i den Tid, der er deres Parringstid, er aldeles overflødig, idet der jo ikke kan være Tale om, at nogen Eier nogensinde vil gaae sin egen Dyrestand fornær. Han vil bestandig søge at møde Andres Indgreb, og man behøver virkelig ikke at frygte for, at han selv vil gjøre Overgreb. Enhver, der har en Dyrestand, kender jo sædvanlig endog, hvormange Bukke, Lam og Raaer han har. Jeg troer altsaa, at det er aldeles overflødigt at fastsætte en Fredningstid fra 1ste Juli til 1ste September, saaledes som det ærede Udvalg har foreslaaet. Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig videre med Hensyn til § 2, da det Underændringsforslag, som jeg har stillet dertil, som sagt, er tilstrækkelig omtalt og motiveret af det ærede 12te kongevalgte Medlem.

Til Udvalgets § 3 har det samme ærede Medlem i Forening med mig stillet Forslag

om, at Paragraphen skal udgaae. Det ærede 12te kongevalgte Medlem har ganske rigtig i saa Henseende bemærket, at navnlig fattige Folks Faar og Lam, som gaae ude i Klitterne, bestandig ere udsatte for Angreb af Ræve. Hvor jeg er kommen omkring i Klitterne, der har man klaget over den Molest, som Rævene forarsage, og det er saare naturligt. De Steder, hvor Faarene græsse i Klitterne, hvilke ere Sletter, som ere bevoxede med Lyng og Græs, ligge nemlig, som bekendt, som oftest en halv til en heel Mil borte fra Byerne, og Beboerne maae altsaa lade deres Lam og Faar gaae ude om Natten, idet de paa Grund af den lange Afstand ikke vilde kunne overkomme at faae dem hjem. Hvis det nu kan antages, at Rævene, naar de ifølge § 3. bleve fredede i Sandflugtsstræningerne, vilde formere sig der fremfor andre Steder — og det maa jo formodes at ville blive Virkningen af Bestemmelsen — saa vilde aabenbart den Overlast, som Rævene forarsage, blive større der end nogetstahelt andet Sted. Det ærede Udvalg har rigtignok sagt i sin Motivering af dets § 3 i Betænkningen, at Ræven ofte er et fredeligt Dyr om Sommeren, om der end ogsaa gives Exempler paa, at den kan være meget nærgaaende, just i dens Ungletid, og gjøre ikke ringe Skade. Jeg troer imidlertid, at man ligesaa godt kan vende Sætningen om og sige, at Ræven netop om Sommeren er den meest rovbegjærlige og næsvise Person af Verden. Det er jo aldeles klart, at Ræven netop om Sommeren, naar den har Ungel, trænger til en langt betydeligere Mængde Føde til sig og til sin Ungel end til andre Tider, og at den ogsaa paa den Tid lettest kan forskaffe sig samme paa Grund af, at Vegetationen paa den Tid er i fuldeste Flor, og at alle Folks Fjerkræ paa den Tid gaae og græsse i Marken, medens Ræven hvert Dieblif kan finde Smuthuller i Vegetationen, hvorfra den kan sukke ethvert Stykke Fjerkræ, der forlader Gaarden. Det forekommer mig aldeles klart, at Beboerne